

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

10/2008-0/2015

Érkezett:

2015 SZEPT 11.

Példány:

2 példány lakos kérelmező a K/1.

Kezelőiroda:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján, hivatkozással az Alkotmánybíróságról szóló 2011. CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság részemre 2015. július 15-én kézbesített 17. Kpk. 50.056/2015/3. számú végzésével szemben alkotmányjogi panaszt terjeszték elő.

Érkezett:

2015 SZEPT 01.

I. Kérelem

Az ügyirat száma:

17-Kpk. 50.056/2015.

Egyedi ügyben kérelmezőként érintett személyként **kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17. Kpk. 50.056/2015/3. számú – a bírói döntést érdemben befolyásolóan alaptörvény-ellenes – végzésének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, s a döntést semmisítse meg. Kérem, az Abtv. 28. § (1) bekezdésére figyelemmel folytassa le a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is, s állapítsa meg, hogy a Kormány alaptörvény-ellenességet idézett elő jogalkotói feladatának azzal az elmulasztásával, hogy nem határozta meg, abban az esetben, ha az ügyfél a határozat kézhezvételétől számított nyolc napon belül bizonyítási indítványt terjeszt elő, illetve él a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 21/A. §-ában meghatározott kimentés lehetőségével, úgy a határozat kézbesítéséhez fűződő jogkövetkezmények mikor állnak be, a határozat mely napon tekintendő közzétettnek. Kérem, hívja fel a Kormányt, hogy jogalkotói feladatát a megjelölt határidőn belül teljesítse.**

Nyilatkozom, hogy az ellenérdekű fél [redacted] mint másodfokú közigazgatási hatóság [redacted] Az indítványban foglaltakat igazoló iratokat jelen beadványom mellékleteként csatolom¹. Kérem ugyanakkor a T. Alkotmánybíróságot, ha újabb iratok beszerzését tartja szükségesnek, szíveskedjék a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot megkeresni, amennyiben az a teljes anyagot nem továbbította (beleértve a megelőző hatósági eljárásban keletkezett iratokat is).

Előadom, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperekes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 3. § (4) bekezdése a közigazgatási és munkaügyi bíróság végzése elleni további jogorvoslatot kizárja. Az ügynek az alkotmányjogi panasz által érintett részében² ekként további felülvizsgálati, perújítási vagy más eljárás nincs folyamatban; a határozat kiegészítése iránti, 2014. március 6-án és 2014. március 11-én kelt kérelmeim vonatkozásában jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére utalással előadom, személyes adataim nyilvános kezeléséhez, indítványom nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

1 A hivatkozott iratok nem releváns mellékleteinek csatolását mellőzöm.

2 Az alkotmányjogi panasz által nem érintett részt a 8. l.ábjegyzet rögzíti

II. Előzmények

Előadom, hogy Vas Megye Rendőrfőkapitánya mint elsőfokú hatóság 2013. május 27-én kelt, s 2013. június 13-án kézbesített 21000/00146902/1/2013 ált. számú határozatával a KJS-583 forgalmi rendszámú személygépkocsi üzembentartójaként 30.000- Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezett (K/2.). A határozat az alábbi tájékoztatást tartalmazza:

*„A határozat kézhezvételét követő nyolc napon belül **bizonyítási indítványt terjeszthet elő**, illetve ezen idő alatt élhet a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 21/A. §-ában meghatározott kimentés lehetőségével, melyek nem minősülnek fellebbezésnek. **Ha ezt a jogát nem gyakorolja**, a határozat kézbesítéséhez fűződő jogkövetkezmények a határidő lejártát követő naptól állnak be, így a határozat ezen a napon tekintendő közöltnek.*

A határozat ellen a közlésétől számított tizenöt napon belül 5000 Ft illetéknek illetékbélyegben történő lerovása mellett, a Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetőjének címzett, de hatóságomnál előterjesztett fellebbezésnek van helye.”

2013. június 20-án, tehát a határozat kézhezvételétől számított nyolc napon belül **bizonyítási indítványt terjesztettem elő**. Már ebben a beadványomban kértem az elsőfokú hatóságot, lásson el a szükséges tájékoztatással, a 21000/00146902/1/2013 ált. számú, 2013. május 27-én kelt határozat kézbesítéséhez fűződő jogkövetkezmények – figyelemmel az R. 9. § (4) bekezdésére is - **mikor** állnak be (K/3.). A tájékoztatást már ekkor is azért kértem, hogy tisztában legyek azzal, a határozattal szembeni fellebbezési határidő bizonyítási indítvány előterjesztése esetén mikor kezdődik.

A hatóság 2013. június 28-ai keltezéssel csak arról tájékoztatott, iratbetekintési jogomat 2013. július 23-án a Szombathelyi Rendőrkapitányságon gyakorolhatom, azonban az előző bekezdésben írt körben tájékoztatást egyáltalán nem adott (K/4.).

Miután a jelzett időpontban és helyszínen megjelentem, 2013. július 29-én újabb beadványt nyújtottam be (K/5.). Ennek végén utaltam arra, a Ket. 5. §-ának (1) és (2) bekezdéseiben nevesített kötelezettsége ellenére a hatóságtól nem kaptam tájékoztatást arról, hogy a 2013. május 27-én meghozott határozat kézbesítéséhez fűződő jogkövetkezmények mikor állnak be. Emiatt kérelmemet – vastagon, aláhúzottan – ismét előterjesztettem. Rögzítettem azt az álláspontomat, mivel bizonyítási indítványt terjesztettem elő, a határozat a nyolc nap határidő lejártát követően nyilvánvalóan nem tekinthető közöltnek, az nem is emelkedett még jogerőre, a fellebbezési határidő nem kezdődött el.³

Az elsőfokú hatóság 2013. augusztus 8-án meghozott, s 2013. augusztus 28-án kézbesített 21000/00146902/14/2013 ált. számú határozatával a 21000/00146902/1/2013 ált. szám alatti határozat **indoklási részét** módosította (K/6.). A korábbi határozat indokolását módosító határozat magában foglalja, hogy **„a határozat ellen, annak közlésétől számított tizenöt napon**

3 Bár a <https://kozigbirsag.police.hu> oldalon akkoriban fellelhető feltüntetett időpont nyilvánvalóan nem tekinthető úgy, mint amely annak közlésének minősülne, a 21000/00146902/1/2013. ált. számú határozat mikor tekinthető közöltnek, az elsőfokú hatóság bizonytalanságát mutatja, hogy 2013. július 29-én a határozat jogerőre emelkedésének időpontjaként 2013. július 8-át (K/5), míg 2013. október 10-én 2013. szeptember 12-ét tüntette fel (K/12).

belül (...) fellebbezésnek van helye.” A fellebbezési jogról való tájékoztatás a rendelkező részre tartozik, a hatóság azonban csak az indokolást módosította, ezért az idézett tájékoztatás is értelemszerűen a 14. számú (módosító), s nem az 1. számú (módosított) határozatot érinti. **módosítani, vagy kiegészíteni.**

2013. szeptember 3-án kelt, s 2013. szeptember 12-én benyújtott beadványomban kértem a *Ket. 81/B. § (1) bekezdésére* hivatkozással a 2013. május 27-én kelt, s indoklását tekintve utóbb módosított határozat kiegészítését (K/7.).

Az elsőfokú hatóság 21000/00146902/16/2013 ált. szám alatti, 2013. szeptember 18-ai végzésével arról tájékoztatott, e beadványom a 21000/00146902/14/2013 ált számú – tehát az 1. számú határozat indoklását módosító, s nem pedig az 1. számú, a 14. számú határozattal módosított - határozat elleni fellebbezésnek minősül, s hiánypótlásra hívott fel (K/8.). E végzés félre nem érhetően tartalmazza, hogy a hatóság 2013. szeptember 12-én benyújtott beadványomat a 21000/00146902/14/2013. ált. számú **módosító határozat elleni fellebbezésként** (ebből következően **nem a 21000/00146902/1/2013. ált. számon** meghozott **módosított határozat kiegészítése iránti kérelemként, s nem is az azzal szembeni fellebbezésként**) kezeli.

2013. október 10-én erre a végzésre reflektáltam (K/9.). Kitértem arra is, „külön a 14. számú határozattal szemben nem szándékoztam fellebbezni, azt egyébként is az 1. számú határozattal kell egységben értelmezni”. Egyértelművé tettem, a 14. szám alatti végzést önmagában nem kívánom sérelmezni. Ezzel egyidejűleg jogfenntartással a 30.000- Ft közigazgatási bírságot megfizettem, mivel félőnek tartottam, hogy a hatóság jogszabálysértő eljárása végrehajtáshoz vezet.

Az elsőfokú hatóság 2013. október 17-én 21000/00146902/18/2013 ált. számon meghozott végzésével 2013. szeptember 12-én benyújtott „fellebbezésemet” és annak 2013. október 10-én kelt „kiegészítését” érdemi vizsgálat nélkül elutasította (K/10.). Ez a végzés sem hivatkozott arra, hogy a hatóság döntése a 21000/00146902/1/2013. ált. számú határozat elleni fellebbezésre vonatkozna. E döntés ellen (mivel a fentiek szerint szükségtelennek tartottam, hiszen nem érintette magát a kiszabott közigazgatási bírságot) nem fellebbeztem, így nem is tettem vita tárgyává, hogy 2013. szeptember 3-ai és 2013. október 10-ei beadványaimat a 21000/00146902/14/2013 ált számú, az indoklási részre vonatkozó módosítást tartalmazó (s nem a 21000/00146902/1/2013. ált. szám alatti, utóbb indoklását tekintve módosított) határozat elleni fellebbezésnek, illetve annak kiegészítésének, s nem a 21000/00146902/1/2013 ált. számú határozat kiegészítése iránti kérelemnek kell tekinteni. Az eljárásban utaltam arra, ez nem zárja ki, hogy fenntartsam állásponyomat, miszerint 2013. szeptemberében és októberében (sőt, a mai napig) a fellebbezési határidő meg sem nyílt, így értelemszerűen a fellebbezési határidő kezdete után esetleg előterjesztendő fellebbezést el kell bíráltni.

2014. március 6-án – tehát a határozat meghozatalától számított egy éven belül, így a *Ket. 81/B. § (2) bekezdésének a) pontjának* sérelme semmi esetre nem merülhet fel – azt a kérelmet terjesztettem az elsőfokú hatósághoz elő, hogy a **Ket. 81/B. § (1) bekezdése alapján 21000/00146902/1/2013 ált. számú határozatának rendelkező részét azzal egészítse ki, hogy közölje, e határozat mikor tekinthető közöltnek.** Hangsúlyoztam, kérelmem egyetlen korábbi határozat elleni fellebbezésnek sem minősül, s nem is arra irányul, hogy bármilyen, már közölt tájékoztatást ismétljen meg. Utaltam arra, hogy a *Ket. 72. § (1) bekezdésének da) pontja* szerint a határozat **rendelkező** részének a jogorvoslati eljárásról tájékoztatást kell

nyújtania, s ennek keretében közölni kell, az ügyfél fellebbezési jogával miként élhet. Hivatkoztam a *BH 2003. 154. számú* eseti döntésre, mely megerősíti, a rendes jogorvoslat elmulasztásáról csak akkor lehet szó, ha az ügyfelet jogorvoslati lehetőségéről törvényesen tájékoztatták. Előadtam azt az álláspontomat, hogy bizonyos, a *21000/00146902/1/2013 ált. számú* határozattal szembeni fellebbezési határidő nem annak kézhezvételétől, s nem is a kézhezvételtől számított nyolc nap lejártát követő naptól számít, azonban ezt az időpontot a hatóság számtalanszor megismételt kérelmem ellenére sem jelölte meg, s ezt egyetlen határozat sem tartalmazza (értelemszerűen a *21000/00146902/14/2013 ált. számon* meghozott sem) (*K/11.*).

2014. március 11-ei keltezéssel kizárólag arra az esetre, ha Vas Megye Rendőrfőkapitánya 2014. március 6-ai határozat kiegészítése iránti kérelmemet jogerősen akként bírálná el, hogy a *21000/00146902/1/3013 ált. számú* határozatot 2013. augusztus 28-án, vagy ezt követő időpontban kell közöltnek tekinteni, vagy a határozat kiegészítésére nem lát lehetőséget, s arról tájékoztat, hogy a határozatot 2013. augusztus 28-án, vagy ezt követő időpontban kell közöltnek tekinteni, a *21000/00146902/1/2013 ált. számú* határozattal szemben fellebbezéssel éltem, s a fellebbezési határidő önhibámon kívüli elmulasztása miatt az elsőfokú hatósághoz igazolási kérelmet nyújtottam be (*K/12.*). Az említett esetre fellebbezésemet azért nyújtottam be, mert az enyémtől eltérő álláspont esetén a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet a *Ket. 66. § (4) bekezdése* értelmében az objektív határidő (hat hónap) lejárta miatt előterjeszteni nem tudnék, függetlenül attól, hogy a szubjektív határidő (8 nap) még nyilvánvalóan el sem kezdődött.

Vas Megye Rendőrfőkapitánya elsőfokú hatóság 2014. március 18-án kelt, részemre 2014. április 4-én kézbesített *21000/00146902/23/2013 ált. végzése* 2014. március 6-án benyújtott beadványomat fellebbezésnek, 2014. március 11-ei kérelmemet pedig annak kiegészítésének tekintette⁴, s a „fellebbezést” és a „fellebbezés kiegészítést” érdemi vizsgálat nélkül elutasította (*K/13.*). Döntését azzal indokolta, hogy az *1. számú* határozatot **2013. június 21-én (!)** kell kézbesítettnek tekinteni, így a rendelkezésemre álló tizenöt nap határidőn túl fellebbeztem.

Az immár az *1. szám alatti* határozatra vonatkozó végzéssel szemben⁵ a másodfokú hatósághoz címzetten 2014. április 17-ei keltezéssel, 2014. április 22-én benyújtottan terjesztettem elő fellebbezést (*K/14.*). Rögzítettem, 2014. március 6-ai beadványomat Vas Megye Rendőrfőkapitánya nyilvánvalóan helytelenül minősítette a *21000/00146902/1/2013 ált. számú* határozattal szembeni fellebbezésnek, s a 2014. március 11-ei beadványt e „fellebbezés” kiegészítésének. Az elsőfokú hatóság határozat kiegészítése iránti kérelmemet egyáltalán nem bírálta el, a 2014. március 11-én kelt fellebbezés elbírálása pedig idő előtti. Hangsúlyoztam, nem kaptam a *Ket. 72. § (1) bekezdésének da) pontjának* megfelelő tájékoztatást arról, hogy a *21000/00146902/1/2013 ált. számú* határozatot mikor kell közöltnek tekinteni, mi a fellebbezés mint jogorvoslat benyújtásának határideje; emiatt a határozat kiegészítésének van helye. Megjegyeztem, a hatóság akkor járt volna el helyesen, ha bizonyítási indítványom foganatosítása, vagy annak elutasítása után az erről rendelkező határozat rendelkező részében – ezzel a korábbi határozatot egyben ki is egészítve – tájékoztat

⁴ Ez egyébként kétséget kizáróan kitűnik a végzés fejrészből is.

⁵ Lényeges különbség, hogy a *18. számú* végzés a *14. számú* végzés elleni „fellebbezésemet” és annak „kiegészítését”, míg a *23. szám alatti* végzés az *1. számú* végzés elleni „fellebbezésemet” és annak „kiegészítését” utasította el érdemi vizsgálat nélkül. Ez az eltérés magyarázza, hogy az első végzéssel szemben nem fellebbeztem, azonban a második ellen már igen.

arról, a hogy a 21000/00146902/1/2013 ált. számú határozat kézbesítéséhez fűződő jogkövetkezmények mikor állnak be, azaz a határozat mikor tekintendő közöltnek. A hatóság álláspontjából az következnek, a fellebbezési határidő 2013. július 8-án járt le; ehhez képest 2013. július 23-ára biztosított lehetőséget (s akkor sem maradéktalanul) iratbetekintési jogom gyakorlására. Megjegyeztem, az elsőfokú hatóság érvelésével szemben nem lehet vitás, a kézbesítés napja az átvétel napja, tehát 2013. június 13-a; 2013. június 21-e az elsőfokú hatóság érvelésének elfogadása esetén is csak a kézbesítéshez fűződő jogkövetkezmények beállításának, a közlésnek a napja lehetne.

Fellebbezésemben **elsődlegesen** az elsőfokú hatóság 21000/00146902/23/2013 ált. szám alatti végzésének megsemmisítését, s a hatóság új eljárásra utasítását kértem a Ket. 205. § (1) és (2) bekezdései alapján. Előadtam, 2014. március 6-án kelt határozat kiegészítése iránti kérelmemet a másodfokon eljáró hatóság érdemben nem bírálhatja el, mert ez fellebbezési jogom megvonását eredményezné. **Másodlagosan** a végzés megváltoztatását, s a 21000/00146902/1/2013 ált. számú határozat rendelkező részének kiegészítését kértem azzal, hogy az említett határozat kézbesítéséhez fűződő jogkövetkezmények ennek a döntésnek a kézbesítésével állnak be, tehát a határozat e napon tekintendő közöltnek. **Harmadlagosan** a 23. számú végzés megváltoztatását azzal kértem, hogy az 1. számú határozat rendelkező részét a másodfokú hatóság azzal egészítse ki, az említett határozat kézbesítéséhez fűződő jogkövetkezmények 2013. augusztus 28-án álltak be, tehát a határozat e napon tekintendő közöltnek. **Negyedlegesen** a fellebbezéssel támadott 23. számú végzés megsemmisítését és az első fokon eljáró hatóság új eljárásra utasítását kértem azzal, hogy a 2014. március 11-ei beadványban foglalt igazolási kérelmet bírálja el. **Ötödlegesen** a 23. számú végzés megsemmisítését a „fellebbezés kiegészítés” érdemi vizsgálat nélküli elutasítására vonatkozó rendelkezésre kiterjedően kértem. **Hatodlagosan** a 23. számú végzés indokolásának megváltoztatását kértem.

A fellebbezést az első fokon eljáró hatóság a 31. napon, 2014. május 23-án terjesztette fel. A másodfokú hatóság az iratokat 25 nap elteltével, 2014. június 17-én azzal küldte vissza, hogy fellebbezésem elkésett, ezért azt érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani. Az ettől az időponttól számított 45. napon, 2014. július 31-én az elsőfokú hatóság visszaterjesztette az iratokat, s a felettes hatóságnak helyesen levezette, fellebbezésem miatt nem elkésett. Budapest Rendőrfőkapitánya az ezt követő 32. napon, 2014. szeptember 1-jén hozta meg 21000/00146902/29/2013 ált. számú végzését, melyet részemre 2014. szeptember 15-én kézbesítettek (K/15.).⁶

A másodfokú hatóság 2014. szeptember 1-jén meghozott 21000/00146902/29/2013. ált. szám alatti végzésével Vas Megye Rendőrfőkapitánya 21000/00146902/23/2013 ált. számú végzését **helybenhagyta**.

Indokolásában rögzítette, a 21000/00146902/1/2013 ált. számú határozat elleni fellebbezési határidő 2013. július 8-án telt le, amennyiben a bizonyítási indítványt nem terjesztett volna elő (*sic!*). Mivel e lehetőséggel éltem, az elsőfokú hatóság módosította a közigazgatási bírságot kiszabó határozat **indokolási** részét. Az e határozat kézhezvételét követő tizenöt

6 A másodfokú döntést hozó hatóság végzése csak azt tartalmazza, hogy a teljes ügyiratot az elsőfokú hatóság 2014. július 31-én terjesztette fel. Azt azonban elhallgatta, hogy ez már ismételt felterjesztés volt. Minderre az elsőfokú hatóságnál 2014. október 7-én történt iratbetekintés során derült számomra fény. Kitűnt az is, hogy 28. számon semmilyen iratot, feljegyzést nem rögzítettek, az eljáró ügyintéző tájékoztatása szerint valószínűleg rendszerhiba folytán.

napon belül élhetett az ügyfél fellebbezési jogával, tehát **2013. szeptember 12-éig**. Erről a végzés szerint az elsőfokú hatóság engem tájékoztatott. Az ezt követő beadványaimat a hatóság azok tartalma szerint minősítette fellebbezésnek, hogy amennyiben az a jogszabályi feltételeknek megfelel, érdemben vizsgálhassa. Ebből következően a 2014. március 6-án és a 2014. március 11-én előterjesztett „**fellebbezések**” elkésettek, azokat érdemi vizsgálat nélkül el kellett utasítani; az elsőfokú hatóságnak nem is kellett mást vizsgálnia, mint hogy fennáll-e az érdemi vizsgálat nélküli elutasításra okot adó körülmény. A *Ket. 66. § (5) bekezdését* pontatlanul hivatkozva utalt arra, a fellebbezés előterjesztésével egyidejűleg a késedelmes benyújtással kapcsolatban igazolási kérelmet nem terjesztettem elő. Megállapította azt is, az elsőfokú hatóság *21000/00146902/14/2013 ált. számú* határozatában a bizonyítási indítványban foglaltakat maradéktalanul elbírált, s határozatában a jogorvoslati lehetőségről tájékoztatott, melynek megfelelően a határidő utolsó napján, 2013. szeptember 12-én a beadvány tartalma alapján fellebbezést nyújtottam be, amelyet a *Ket. 102. § (3b) bekezdése*⁷ szerint megalapozottan utasított el. A jogerős végzés tartalmazza végül, hogy a 2014. április 22-ei beadványomban foglalt igazolási kérelem nem tekinthető a *21000/00146902/18/2013 ált. számú* végzés elleni igazolási kérelemnek, s tájékoztatott arról, hogy az ügyfél a közigazgatási hatósági eljárásban jöhíszeműen köteles eljárni.

Megjegyzem, sem az elsőfokú, sem a másodfokú végzés fejrésze sem tér ki arra, a hatóság 2014. március 6-ai és 2014. március 11-ei beadványaimat mely határozattal szembeni „fellebbezésnek”, illetve „fellebbezés kiegészítésnek” tekintette. Az első fokon meghozott végzés indokolásából mindenestre úgy tűnik, a hatóság a *21000/00146902/1/2013 ált. számú* határozatra vonatkoztatta kérelmeimet.

A másodfokú hatóság *21000/00146902/29/2013 ált. számú* végzését az elsőfokú hatóság *21000/00146902/23/2013 ált. számon* meghozott végzésére is kiterjedően sérelmeztem, s a jogerős végzés bírósági felülvizsgálatát kezdeményeztem (K/16.).⁸

Kértem a bíróságot, a jogerős végzést – Vas Megye Rendőrfőkapitánya mint elsőfokú közigazgatási hatóság *21000/00146902/23/2013. ált. számú* végzésére is kiterjedően – helyezze hatályon kívül, s kötelezze az elsőfokú – másodlagosan a másodfokú – hatóságot új eljárásra. Kérelmemet indokolta, hogy 2014. március 6-án kelt beadványomat az eljáró hatóságok azt átértelmezve nem a *21000/00146902/1/2013. ált. számú* határozat kiegészítése iránti, a *Ket. 81/B. § (1) bekezdésén* alapuló kérelemként, hanem a *21000/00146902/1/2013. ált. szám alatti* határozat elleni elkésett fellebbezésként bírálták el. Kérelmemet a meghozandó döntés tekintetében a *2005. évi XVII. törvény 3. § (4) bekezdésére* alapítottam. Kértem végül a kérelmezett költségeim megfizetésére kötelezését.

Hangsúlyoztam, mindkét hatóság döntése meghatározóan azért törvénysértő, mert a *21000/00146902/1/2013 ált. számú, a Ket. 81/B. § (1) bekezdésén alapuló határozat kiegészítése iránti* (2014. március 6-án kelt) *kérelmemet tévesen értékelte a 21000/00146902/1/2013. számú határozat elleni fellebbezésésként*. Mindemellett a hatóságok

⁷ Helyesen a *Ket. 102. § (3) bekezdésének b) pontja* lenne, de a hatóság valószínűleg az a) pontra utal.

⁸ Külön is sérelmeztem a *Ket. 33. § (1) bekezdésében* és *102. § (5) bekezdésében* foglalt határidők lényeges túllépését, s azt, hogy a másodfokú hatóság a *Ket. 33/A. § (1) bekezdését* megsértve hivatalból nem rendelkezett a megfizetett 3.000- Ft illeték kétszeresének, 6.000-Ft-nak a visszafizetéséről. Az alkotmányjogi panasz azonban nem vonatkozik bírósági felülvizsgálat iránti kérelmemnek erre az érvelésre, így a továbbiakban az erre való utalást mellőzöm.

2014. március 11-én kelt beadványomat tévesen tekintették a határozat kiegészítése iránti kérelmet jogszabálysértően fellebbezéssé átminősített kérelem kiegészítésének is.

Rögzítettem, hogy álláspontom szerint mindkét hatóság nyilvánvalóan tévesen értelmezte a *Ket. 37. § (1) bekezdését*, amikor határozat kiegészítése iránti kérelmemet fellebbezésként kezelte. Egyértelműen rögzítettem, a *21000/00146902/1/2013 ált. számú határozat* rendelkező részének **kiegészítését** kérem, s külön utaltam rá, **beadványom nem minősül egyetlen korábbi határozat elleni fellebbezésnek sem**. Kérelmem jogalapjaként vastagon **megjelöltem a Ket. 81/B. § (1) bekezdését**, s részletesen levezettem, miért van helye a határozat kiegészítésének. Utaltam arra, a jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatás nem felel meg a *Ket. 72. § (1) bekezdésének da) pontjában* foglaltaknak. 2014. március 11-én kelt beadványom ugyancsak tartalmazta, 2014. március 6-ai kérelmem határozat kiegészítésére irányul. A hatósággal közöltem azt az álláspontomat, a *21000/00146902/1/2013 ált. számon* meghozott határozattal szembeni fellebbezési határidő a jogszabálynak megfelelő jogorvoslati kiiktatás közlésével kezdődik. Előadtam, ilyen kiiktatást egyetlen határozat – beleértve a *21000/00146902/14/2013 ált. számút* – sem tartalmaz. Az elsőfokú végzéssel szembeni fellebbezésem ugyancsak részletesen tartalmazta, milyen céllal és tartalommal nyújtottam be kérelmemet. E 2014. március 6-ai beadványomban nem rögzítettem, a „fellebbezésről” határozó másodfokú hatóságtól milyen tartalmú döntés meghozatalát kérem, sőt, a „fellebbezés” okára sem tértem ki. Nyilván azért nem róttam le fellebbezési eljárási illetéket sem, mert nem fellebbeztem. Mindezek mellett számomra teljesen érthetetlen, hogyan lehetett beadványomat fellebbezésnek minősíteni, s azt elkésettnek minősíteni. Mivel e jogszabálysértés kihat az elsőfokú eljárásra is, véleményem szerint a másodfokú hatóság *21000/00146902/29/2013 ált. számú végzését* a *21000/00146902/23/2013. ált. szám alatti* végzésre kiterjedően szükséges **hatályon kívül helyezni, s az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasítani**. Másodlagosan természetesen a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és a másodfokú hatóság új eljárásra utasítását kérem, de megjegyeztem, ebben az esetben álláspontom szerint fellebbezéshez való jogom sérülne.

Kitértem arra, ha a bíróság álláspontomat osztja, úgy további érveimnek az eljárás keretében nincs relevanciája, így ezeket csak eshetőlegesen terjesztettem elő, azaz csak abban a nem várt esetben irányadók, ha a bíróság az előző bekezdésben foglaltakkal nem értene egyet. Elsődleges véleményem szerint ugyanis a bíróságnak **kizárólag abban kellett volna állást foglalnia**, 2014. március 6-ai beadványom **határozat kiegészítése iránti kérelemnek minősül-e**. Elsődlegesen úgy véltem, az már az új hatósági eljárás tárgya lehet, hogy a *21000/00146902/1/2013 ált. számú határozat kiegészítésének* helye van-e.

A másodfokú végzést azért is súlyosan jogszabálysértőnek tartottam, mert fellebbezésemet nem bírálta el maradéktalanul. Hivatkoztam arra, elsődleges, másodlagos, harmadlagos, negyedleges, ötödleges és hatodlagos fellebbezési kérelmet nyújtottam be, e kérelmeim zöméről a jogerős végzés tudomást sem vett, többet meg sem említett. Mindez nézetem szerint önmagában is a másodfokú végzés hatályon kívül helyezését, s a másodfokú hatóság új eljárásra utasítását kellett volna, hogy eredményezze.

Negyedleges fellebbezési kérelmem pl. arra irányult, hogy Budapest Rendőrfőkapitánya az elsőfokú végzést semmisítse meg, s azzal utasítsa az elsőfokú hatóságot új eljárásra, hogy a 2014. március 11-ei beadványban foglalt igazolási kérelmet bírálja el. Ehhez képest a jogerős végzés azt rögzítette, az igazolási kérelmet nem a fellebbezés elbírálásával egyidejűleg terjesztettem elő. Ezt már csak azért sem tartottam valósnak, mert nem a 2014. március 6-ai, hanem 2014. március 11-ei beadványomban terjesztettem elő fellebbezést a

21000/00146902/1/2013 ált. számú határozat ellen, s egyidejűleg a határidő elmulasztása miatti igazolási kérelmet; igaz, mindezt csak eshetőlegesen, a beadványban rögzített esetre. Emellett a *Ket. 66. § (5) bekezdése* alapján az igazolási kérelemmel kell egyidejűleg pótolni az elmulasztott cselekményt, tehát a fellebbezést, s nem fordítva, tehát nem a fellebbezés benyújtásával egyidejűleg kell igazolási kérelmet benyújtani. Rögzítettem, ezt valószínűleg a jogerős végzést hozó hatóság is észlelhette, mert míg döntése 4. oldalán több jogszabályi rendelkezést [így a *Ket. 66. § (1) és (4) bekezdését, 99. § (1) bekezdését*] szó szerint idézte, addig a *Ket. 66. § (5) bekezdését* már átértelmezve. További problémaként jelöltem meg, hogy az igazolási kérelem tárgyában az elsőfokú hatóságnak alakszerű végzéssel kell döntenie, még akkor is, ha az egyébként kizárt volna (*KGD 2012. 100*). Azzal, hogy a másodfokú hatóság ebben állást foglalt, hatáskörét, s ezzel fellebbezési jogomat is elvonta. A másodfokú hatóság úgy kezelte tehát, hogy igazolási kérelmet a *Ket. 66. § (5) bekezdését* megsértve terjesztettem elő, de ebben a körben nem utasította az elsőfokú hatóságot arra, hogy új eljárás keretében erről döntsön, sőt, maga sem hozott alakszerű végzést.

A bírósági felülvizsgálat iránti kérelem tartalmazza, bár a jogerős végzést hozó hatóság úgy értékelte, 2014. március 6-ai beadványomat helyesen tekintette az elsőfokú hatóság a 21000/00146902/1/2013 ált. számú határozat elleni fellebbezésnek, 2014. március 11-ei beadványomat pedig annak kiegészítésének, ebből az álláspontból kiindulva sürgősen megjegyezte azt is, Vas Megye Rendőrfőkapitánya tájékoztatott arról, hogy a jogorvoslatra nyitva álló határidő utolsó napja 2013. szeptember 12-e. Felhívtam ugyanakkor a figyelmet arra, az elsőfokú hatóság a 21000/00146902/23/2013 ált. szám alatti végzés indokolásából megállapíthatóan úgy tekintette, a 21000/00146902/1/2013. ált. számú határozat elleni fellebbezési határidő utolsó napja – mivel a határozatot 2013. június 21-én kell kézbesítettnek tekinteni – 2013. július 8-a, így a sérelmezett 29. számú másodfokú végzésnek ez a megállapítása **iratellenes**. Az első fokon eljáró hatóság kifejtett álláspontja így önmagában is cáfolja, hogy ténylegesen tájékoztatott volna arról, hogy a 21000/00146902/1/2013 ált. számú határozat elleni fellebbezési határidő 2013. szeptember 12-én jár le. Soha nem kaptam tehát az elsőfokú hatóságtól olyan tartalmú tájékoztatást, mely szerint a 21000/00146902/1/2013. ált. szám alatti határozat elleni fellebbezési határidő a 21000/00146902/14/2013. ált. számú, az indoklást módosító határozat kézhezvételétől számítana. Ez következik abból is, hogy a döntés – jelen esetben a 21000/00146902/1/2013. ált. számú határozat – rendelkező részének kell a jogorvoslati eljárásról tájékoztatást nyújtania, a 21000/00146902/14/2013. ált. szám alatti határozat pedig deklaráltan kizárólag az indoklást módosította, így az ebben foglalt jogorvoslati tájékoztatás értelemszerűen csak erre a módosított indoklásra vonatkozhat.

Arra az esetre is, amennyiben a bíróság úgy tekintené, az eljáró hatóságok tartalmában határozat kiegészítése iránti kérelmemet úgy bírálták el, hogy azt elutasították, kértém a határozat hatályon kívül helyezése mellett elsődlegesen az elsőfokú, másodlagosan a másodfokú hatóság új eljárásra utasítását.

Hivatkoztam arra, hogy a *BH 2003. 154. számú* eseti döntés szerint csak akkor lehet szó a rendes jogorvoslat elmulasztásáról, ha az ügyfelet jogorvoslati lehetőségéről törvényesen tájékoztatták. A *Ket Kommentárja* szerint a hatóság téves, hiányos tájékoztatásának következményeit nem lehet az ügyfélre terhelni. Ez egyébként határidő elmulasztása esetén az önhibát kizárja.

A jogerős végzést hozó hatóság a fellebbezés elbírálásához nyilvánvalóan nem szükséges körben arra is utalt, hogy az elsőfokú hatóság 21000/00146902/14/2013 ált. számú határozatában a bizonyítási indítványomban foglaltakat maradéktalanul elbírálta. Erre a

megállapításra csak annyiban reagáltam, hogy a 2013. június 20-án és a 2013. július 29-én kelt beadványaimat a módosító határozattal összevetve szembetűnő, a határozat egyes indítványaimra ki sem tért. Azzal elvileg lehetne érvelni, hogy ezek az indítványok szükségtelenek voltak, de azzal aligha, hogy maradéktalanul elbírálásra kerültek.

Előadtam, hogy a 21000/00146902/29/2013 ált. számon meghozott határozat magában foglalja azt is, hogy 2014. április 22-én előterjesztett beadványban⁹ foglalt igazolási kérelem nem tekinthető a 21000/001469/18/2013 ált. számú végzés elleni igazolási kérelemnek. Ezzel kapcsolatban arra utaltam, a Ket. 66. § (1) bekezdése értelmében nem valamely döntés, hanem valamely határnap, vagy határidő önhibáján kívüli elmulasztása miatt nyújthat be az ügyfél igazolási kérelmet.

Hangsúlyoztam azt is, véleményem szerint az eljáró hatóságok fentiekben vázolt eljárása sértette a Ket. 4. § (1) bekezdésében írt tisztességes ügyintézéshez, és a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jogomat. Az eljárás egésze ugyancsak sértette a Ket. 5. § (1) és (2) bekezdésében írt ügyféli (tájékoztatáshoz fűződő) jogaimat is.

A bíróságnak a bírósági felülvizsgálat iránti kérelem hitelt érdemlő előterjesztésének igazolására irányuló felhívására 2015. június 30-ai keltezéssel rövid nyilatkozatot terjesztettem elő (K/17.).¹⁰

A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. július 9-én meghozott 17. Kpk. 50.056/2015/3. számú végzésével kérelmemet elutasította (K/18.).¹¹ A kérelmezettnek a bírósági felülvizsgálati eljárásban kifejtett (részemre nem kézbesített) álláspontjával egyetértve leszögezte, hogy az 1. és a 14. számú határozatok a hatóság egy döntésének minősülnek, s ennek megfelelően a 21000/00146902/1/2013. ált. számú határozat elleni fellebbezési határidő az azt módosító 21000/00146902/14/2013. ált. számú határozat kézbesítésével, azaz 2013. augusztus 28-án kezdődött. 2013. szeptember 3-ai keltezésű kérelmemet az elsőfokú hatóság az 1. számú – 14. számon módosított – határozat elleni fellebbezésnek minősítette, s azt 18. számon meghozott végzésével érdemi vizsgálat nélkül elutasította. E döntés ellen fellebbezhettem volna, amelyben vitathattam volna, hogy 2013. szeptember 3-án kelt beadványomat a hatóság tévesen tekintette fellebbezésnek, s azt is, hogy az 1. számú határozat a jogorvoslati tájékoztatást nem, vagy nem megfelelően tartalmazza, illetve hogy a hatóság e kérelem tárgyában nem döntött. Mivel jogorvoslati jogomat nem merítettem ki, azonos tárgyban egy jogerősen lezárt eljárásban ismételt kérelmet nem voltam jogosult előterjeszteni. Helytelenül járt el mindkét hatóság hogy 2014. március 6-án és 2014. március 11-én kelt beadványaimat befogadta és e tárgyban döntést hozott. Mivel azonban az eljárás jogerősen befejeződött, a jogsértés az ügy érdemére nem hatott ki¹², ezért

9 A hatóság valójában valószínűleg a 2014. március 11-ei beadványomra utalt

10 E beadványt határozata meghozatalakor a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság feltehetően nem vette már figyelembe. Erre utal az is, hogy végzését 3. alszámon hozta meg.

11 Az ügyben az egyébként illetékes Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság () helyett a Kúria Kkk. II. 37.317/2015/2. számú kijelölő végzése folytán járt el a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

12 Itt jegyzem meg, bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet (tételes jogi, s nem alkotmányjogi értelemben) nem az ügy érdemében hozott végzés ellen terjesztettem elő, így az erre való hivatkozás emiatt is téves. A hatóság végzésének bírósági felülvizsgálata iránti eljárás szükségszerű sajátossága, hogy az eljárási szabály megsértése az ügy érdemére nem hat ki. Nem alkalmazható a Pp. 339. § (1) bekezdése, mely szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértése esetén a jogszabálysértő

nem volt indokolt az első- és másodfokú végzések hatályon kívül helyezése. A végzés kerüli annak megnevezését, hogy a bíróság álláspontja szerint 2014. március 6-án kelt beadványom minnek (az 1. számú határozat kiegészítése iránti kérelemnek a fellebbezési jogról való tájékoztatás vonatkozásában, vagy fellebbezésnek, s ha ez utóbbinak, úgy mely döntést érintően) minősül, azonban kérelmemet rögzíti, s ennek alapján úgy tűnik, a bíróság a beadványt az 1. szám alatti határozat kiegészítése iránti kérelemnek tekintette.

III. Az alkotmányjogi panasz szempontjából legfontosabb tények, következtetések

Az alkotmányjogi panasz szempontjából legfontosabb tényeket, következtetéseket az alábbiakban emelem ki.

- Az elsőfokú hatóság 21000/00146902/1/2013 ált. számú határozata **nem tartalmazza, az annak kézbesítéséhez fűződő jogkövetkezmények bizonyítási indítvány előterjesztése esetén mikor állnak be, a határozat mikor tekinthető közöltnek**, azaz a fellebbezési határidő e döntéssel szemben mikor kezdődik.¹³
- Már első, 2013. június 20-án kelt beadványomban, s ezután is **kértem a hatóságot, tájékoztasson az 1. számú határozat kézbesítéséhez fűződő jogkövetkezmények beállításáról**. Erre a hatóság részéről választ nem kaptam.
- A 21000/00146902/14/2013 ált. számon meghozott – az 1. számú határozat indokolását módosító –**határozatban szereplő, a fellebbezési jogra vonatkozó tájékoztatás kizárólag erre a (módosított indokolást magában foglaló) határozatra vonatkozik, az 1. számú – kizárólag indokolási részében módosított – döntésre nem**. Ez következik annak szövegezéséből és abból is, hogy a **fellebbezési joggal kapcsolatos tájékoztatás módosítása, kiegészítése esetén a határozat rendelkező részét kellett volna módosítani, vagy kiegészíteni [Ket. 72. § (1) bekezdésének da) pontja]**. A 21000/00146902/16/2013 ált. szám alatti, hiánypótlásra felhívó végzés is egyértelműen azt rögzíti, **2013. szeptember 3-án kelt beadványomat a hatóság a 14. számú módosító (s nem az 1. szám alatti módosított) határozat elleni fellebbezésnek tekinti**. Az elsőfokú hatóság **23. számú** végzése indokaiból szintén az tűnik ki, hogy az 1. és a 14. számú határozatok elleni fellebbezési határidő eltérő. (E végzés szerint a hatóság úgy ítélte meg, az 1. számú határozatot 2013. június 21-én kell kézbesítettnek tekinteni. Ebből az is következik, hogy a fellebbezési határidő ekkor, s nem 2013. augusztus 28-án kezdődött meg. Voltaképpen azt is lehet mondani, a határozatokhozó elsőfokú hatóság saját maga ismerte el, hogy a 14. számú határozatban írt fellebbezési kioktatás nem terjed ki az 1. szám alatti határozatra.) A bíróság álláspontja ezzel szemben az volt, hogy az 1. és a 14. számú határozatokat egységben kell kezelni, így a korábbi határozat elleni fellebbezési határidő is a módosító határozat kézbesítésével, 2013. augusztus 28-án kezdődött.¹⁴ Lehetséges, hogy a jogszabályokat így kell helyesen értelmezni, azonban a lényeg az,

közigazgatási határozatot nem kell hatályon kívül helyezni.

¹³ A Ket. 78. § (10) bekezdése szerint a döntés közlésének napja az a nap, amelyen azt írásban (...) közzétették (...). A Ket. 99. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezést – ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – a döntés közlésétől számított tizenöt napon belül lehet előterjeszteni.

¹⁴ Ez az álláspont a másodfokú hatóság 21000/00146902/29/2013. ált. számú végzésében jelent meg először.

hogy a hatóság engem a fellebbezési jog gyakorlása tekintetében ilyen tartalommal nem tájékoztatott.¹⁵

- A 21000/00146902/1/2013. ált. számú határozat elleni fellebbezés gyakorolhatóságára, a fellebbezési határidő kezdetére kiterjedő **egyértelmű és világos tájékoztatás híján** az e határozattal szembeni **fellebbezési jogom nem enyészhet el**. A bíróság döntése meggyőződésem szerint sértette jogorvoslathoz való jogomat, melyet hatékonyan nem érvényesíthettem.
- Abból, hogy a 21000/00146902/14/2013. ált. számú határozat jogerőre emelkedett, az következik, hogy megelőző **beadványaimat (K/7. és K/9.) nem az 1. számú határozat kiegészítése iránti kérelemnek**, hanem a **14. számú – módosító – határozat elleni fellebbezésnek és a fellebbezés kiegészítésének kell tekinteni**. Ehhez képest voltam jogosult 2014. március 6-án az **1. számú határozat kiegészítését kérni**, s **nem tekinthető az említett két kérelem azonos tárgyúnak. Nem vonható el az ügyfélnek a határozat kiegészítéséhez fűződő, törvény által garantált joga** (illetve közvetve az ügy érdemében hozott döntés elleni fellebbezési joga) amiatt, mert **nem élt fellebbezéssel egy nyilvánvalóan nem is az 1., hanem a 14. számú határozatra vonatkozó, s nem a határozat kiegészítése iránti kérelem tárgyában hozott, hanem az utóbbi (indokolást módosító) határozat elleni fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasító végzés ellen**. A 21000/00146902/23/2013. ált. szám alatti végzés már az **1. számú határozatra** vonatkozóan rendelkezett, ellene ezért is éltem fellebbezéssel.
- Véleményem szerint **elfogadhatatlan és egyben alaptörvény-ellenes volna, ha az ügy érdemében hozott (1. számú) határozattal szembeni jogorvoslati jogom, melynek gyakorolhatóságáról a fentiek szerint soha nem is tájékoztattak, a törvényes tájékoztatás helyett – s ekkor is közvetve - azáltal nyílhatna meg, hogy fellebbezéssel, majd bírósági felülvizsgálattal élek egy másik, az érdemi határozat rendelkező részét nem is érintő, azt önmagában sérelmezni nem is kívánt döntéssel szemben, s csak ennek sikere esetén kellene az elsőfokú hatóságnak az ügy érdemében hozott határozata rendelkező részét a fellebbezési joggal kapcsolatos tájékoztatással kiegészítenie.**¹⁶
- A 2014. március 6-ai, határozat kiegészítése iránti kérelmemet a hatóságok az **1. számú határozat elleni fellebbezésnek** tekintették. A **bíróság** ehhez képest arra a következtetésre jutott, hogy e beadványomat – és 2014. március 11-én kelt beadványomat is – a hatóságok **nem fogadhatták volna be és döntést sem hozhattak volna**. Megítélésem szerint ezzel a bíróság **határozathozatalhoz fűződő alkotmányos jogomtól megfosztott**. Amennyiben a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani, akkor erről kellett volna dönten¹⁷, egyébként pedig a kérelmet érdemben elbírálni. Feltűnő, hogy a **bíróság ezt a jogi álláspontját egyetlen jogszabályi rendelkezéssel sem tudta alátámasztani.**¹⁸

15 Csak lábjegyzetben térek ki arra, a hatóságnak a határozat indokait módosító gyakorlatának törvényessége is kétséges. A *Ket. 81/B. §-ának (1) bekezdése* az indokolás kiegészítésére a *Ket. 72. § (1) bekezdéséhez* képest további jogszabályhelyekkel és indokokkal nem ad lehetőséget. Az **1. számú határozatnak** nem az indokolását, hanem a rendelkező részben a fellebbezési jogra vonatkozó tájékoztatást lehetett és kellett volna a hatóságnak kiegészítenie.

16 Márpedig a bíróság végzésének indokaiból ez az életszerűtlen elvárás olvasható ki.

17 S ebben az esetben az **1. számú határozat kiegészítése iránti kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasító végzés ellen** nyílik meg a jogorvoslati (fellebbezési, majd bírósági felülvizsgálati) jog.

18 Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17. Kpk. 50.056/2015/3. számú végzés 4. oldal hetedik bekezdése

- A 2014. március 11-ei beadványomban előterjesztett fellebbezéshez kapcsolódó **igazolási kérelmet a hatóságok egyáltalán nem bírálták el, s a bíróság sem kötelezte azokat ebben a vonatkozásban új eljárásra.**¹⁹ Ezzel határozathozatalhoz fűződő jogom e körben is sérült.
- Az elsőfokú hatóság 21000/00146902/23/2013. ált. számon meghozott végzése ellen **ötödlegesen** (a „fellebbezés kiegészítés” érdemi vizsgálat nélküli elutasítására vonatkozó rendelkezésre kiterjedően) és **hatodlagosan** (az indokolás megváltoztatása iránt) **előterjesztett kérelmeimmel sem a másodfokú hatóság, sem a bíróság nem foglalkozott**, sértve ezzel a jogorvoslathoz fűződő alkotmányos jogomat.
- A fentebb bemutatottak összességében megalapozzák **tisztességes eljáráshoz való jogom megsértését** is.

IV. Az Alaptörvény érintett rendelkezései

B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

T cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

I. cikk (1) Az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részleghajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

¹⁹ A másodfokú hatósági határozat indokolásában szereplő fejtegetés nyilván irreleváns, hiszen ehhez kötőerő sem fűződhet.

V. Az alkotmányjogi panasz indokai, az Alaptörvényben biztosított jogok lényege

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában jogorvoslathoz való jogon²⁰ az érdemi határozatok kapcsán a más szervhez vagy ugyanazon szervezetben belüli magasabb fórumhoz való fordulás lehetőségét érti. Az állami, hatósági döntések tekintetében kell a jogorvoslatot biztosítani. Komoly érdekek fűződnek ahhoz, hogy a döntések vitathatók legyenek. Az egyes eljárási törvények határozzák meg a konkrét jogorvoslati lehetőségeket, s azt is, mely jogorvoslatok minősül rendesnek, s mely jogorvoslatok rendkívülinek. A *Ket.* rendszerében a fellebbezés kérelemre induló, a törvény tartalma szerint rendes jogorvoslat.

A jogorvoslathoz fűződő jog a közigazgatás érdemi aktusaival szemben az ügyfelet megilleti. E jog gyakorlása tipikusan fellebbezés formájában valósul meg. A jogalkotó azonban a bírósági felülvizsgálat lehetőségét is megteremtette, sőt ezt a – közigazgatási jog szempontjából - nem érdemi döntésekre is kiterjesztette. Az alkotmánybírósági eljárásban a jogorvoslathoz való alapvető jog szempontjából valamely döntés ügydöntő, érdemi volta a tételes jogok által ilyennek tartott döntésekhez képest viszonylagos: a vizsgált döntés tárgya és személyekre gyakorolt hatása által meghatározott. **Alkotmányjogi értelemben a jogorvoslati jog gyakorlásakor nem ügydöntő határozatok is érdemi határozatnak minősülhetnek**, miként jelen ügyben is. Az is nyilvánvaló, magából az érintett alapjogból a hatósági, illetve bírósági döntés ellen biztosított jogorvoslati eszközök igénybevétele következik.²¹

A jogorvoslat további immanens fogalmi eleme, hogy a döntés jogot vagy jogos érdeket sért. Ez egyrészt a kifogásolhatóságot jelenti: a jogorvoslat igénybevételének nem előfeltétele a tényleges sérelem igazolása, elég erre hivatkozni. Az érintett személynek ahhoz van joga, hogy állítsa a döntés jogot vagy jogos érdeket sértő voltát. A „sérti” azt is jelenti, hogy a fél számára lehetővé, a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé kell tenni, hogy az orvoslási kérelmet a döntés hibás volta esetén teljesítsék.²²

Vannak olyan alkotmányos jogok, melyek hatékony érvényesülése állami szerepvállalást igényel. Ilyen a közigazgatás érdemi döntéseivel szembeni fellebbezési jog is. A hatósági határozatnak **világosan, félre nem érthetően kell tartalmaznia, e jogát az ügyfél milyen módon gyakorolhatja**. Ez értelemszerűen magában foglalja azt is, az adott döntéssel szemben a fellebbezést mely szervhez, milyen határidőn belül kell benyújtani, s feltételezi, hogy **az ügyfelet tájékoztassák, a fellebbezési határidő mikor kezdődik**.

Itt utalok arra, hogy az *Emberi Jogok Európai Egyezménye* nevesíti a **hatékony jogorvoslathoz való jogot** (13. cikk). Az Alkotmánybíróság ugyancsak számos alkalommal kifejtette már, az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, azaz ténylegesen érvényesüljön és képes legyen az adott jogsérelem orvoslására.²³

Az *Európa Tanács Miniszteri Bizottságának* 2004. december 15-ei 2004 (20) számú ajánlása rögzíti a közigazgatás aktusaival szembeni hatékony felülvizsgálat megteremtésének

20 Alaptörvény XXVIII. Cikk (7)

21 20/2015. (VI. 16.) AB határozat

22 22/1995. (III. 31.) AB határozat

23 22/2013. (VII. 19.), 12/2015. (V. 14.), 24/2015. (VII. 7.) AB határozatok

kötelezettségét. Az Alapelvek között szerepel, hogy bármely jogsértés esetén a bírósági felülvizsgálatnak rendelkezésre kell állni (B. 1. b.), s azoknak természetes és jogi személyek számára **elérhetőnek** kell lennie. Az Alkotmánybíróság erre az ajánlásra több határozatában is hivatkozott; leszögezte, hogy a közigazgatás érdemi aktusaival szemben a bírósági felülvizsgálatot biztosítani szükséges.

A *Legfelsőbb Bíróság*, illetve a *Kúria* gyakorlatából kiemelem a *fellebbezési jogról adott téves tájékoztatásról szóló 7/2010. (XI. 8.) KK véleményt*, mely rögzíti, hogy a közigazgatási szerv téves jogorvoslati tájékoztatása miatt az ügyfelet joghátrány nem érheti.²⁴ A jogorvoslathoz fűződő alkotmányos jog immanens eleme, hogy a felet nem lehet elzárni a bírósági felülvizsgálat lehetőségétől. A *BH 2014. 27. számú* eseti döntés szerint pedig az eljárási jogszabály rendelkezéseinek súlyos megsértéséhez vezet, ha a bíróság a fél nem keresetlevélnek szánt beadványát keresetlevélként kezeli és érdemben el is bírálja.

A **hatóságok és a bíróság eljárása** a jelen alkotmányjogi panasz III. pontjában bemutatott okokból **ahhoz vezetett, hogy az elsőfokú hatóság 21000/00146902/1/2013. ált. számú érdemi határozatával szemben jogorvoslattal** (fellebbezéssel, majd bírósági felülvizsgálattal) **nem élhettem**. Azzal, hogy a döntéssel szembeni jogorvoslat gyakorlása kapcsán a fellebbezési határidő kezdetéről többszöri kérelmem ellenére a hatóság nem adott felvilágosítást, s a határozat kiegészítése iránti kérelmem sem vezetett sikerre, álláspontom szerint a bírósági végzés (illetve azon keresztül a hatóságok döntései) alaptörvény-ellenességhez vezettek.

Abból, hogy Magyarország független, demokratikus **jogállam**²⁵, levezethető az is, hogy az ügyfelet a közigazgatási hatósági eljárásban is megilleti a **határozathozatalhoz fűződő jog**, mely a közigazgatás szempontjából határozathozatali kötelezettségként jelenik meg. A **közigazgatás törvény alá rendelése azt is jelenti, hogy az ügyfél kérelmeit ténylegesen el kell bírálni**. Az említett törvény alá rendeltség jogállami követelmény, melyet a hatósági határozatok törvényességi ellenőrzése során a bíróságoknak biztosítaniuk kell.²⁶ Az ügyfelet hatékony eszközök illetik meg, ha a közigazgatás jogszabály ellenére hoz határozatot.²⁷ A közigazgatás alkotmányos kötelezettsége, hogy hatáskörét gyakorolja, azaz a hatáskörébe utalt ügyben érdemi döntést hozzon. E jogom sérelmét plasztikusan kifejezésre juttatja a bíróságnak az a nézete, hogy a hatóságoknak (határozat kiegészítése iránti) kérelmemet befogadniuk sem szabadott volna, s arról nem is dönthettek volna. Hasonlóan, a 2014. március 11-ei beadványomban foglalt igazolási kérelem elbírálására sem került sor, miként a másodfokú hatóság és a bíróság a 21000/00146902/23/2013. ált. szám alatti végzéssel szembeni ötödlegesen és hatodlagosan előterjesztett fellebbezésemmel sem foglalkozott.

Az *Alaptörvény* biztosítja azt is, hogy a hatóságok a személyek ügyeit részlelhajlás nélkül, tisztességes módon intézzék.²⁸ Az *Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke* a tisztességes tárgyaláshoz való jogot rögzíti. A *Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyeségokmánya 14. cikke* az igazságos és nyilvános tárgyaláshoz való jogot garantálja.

24 Véleményem szerint hasonlóan vitathatatlan, hogy az ügyfelet az elmaradó, vagy hiányos jogorvoslati tájékoztatás miatt sem érheti joghátrány.

25 *Alaptörvény B) cikk (1)*

26 8/2001. (II. 18.), 24/2015. (VII. 7.) *AB határozatok*

27 72/1995. (XII. 15.) *AB határozat*

28 *Alaptörvény XXIV. Cikk (1)*

A jogorvoslathoz való jog sérelme valójában gyakran visszavezethető, illetve kapcsolatba hozható más, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmével, így pl. a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmével.

Az Alkotmánybíróság praxisában a fair eljárás minőség, melynek megléte vagy hiánya az adott eljárás egésze alapján határozható meg. Úgy vélem, a felsorolt körülmények összességükben megalapozzák annak megállapítását, hogy esetemben a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérült.

Az eljáró Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a jogszabályok szövegét a fentiek szerint nem azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, ezáltal megsértette az Alaptörvény 28. cikkét is.

Az R. alaptörvény-ellenessége

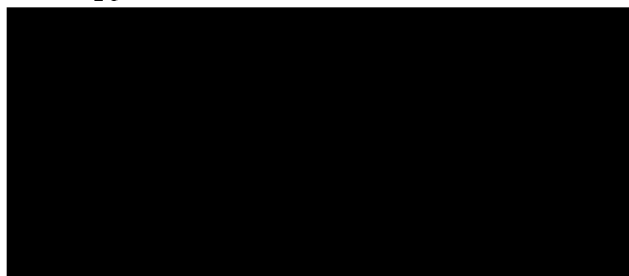
Az R. 9. § (4) bekezdése hallgat arról, bizonyítási indítvány előterjesztése, s a Kkt. 21/A. §-ában írt kimentés esetén a határozat kézbesítéséhez fűződő következmények mikor állnak be, a határozat mikor tekintendő közöltnek. Erre vonatkozóan más jogszabályi rendelkezést sem találunk. Bár a jogszabályi környezet nem menti fel a hatóságot az alól, hogy az érintett ügyfélnek az ügy érdemében hozott határozatra vonatkozó fellebbezési joga tárgyában a határidő kezdetére is kiterjedő teljes, egyértelmű tájékoztatást nyújtson, azonban ennek elmaradása összefügg a jogszabály hiányosságával. Véleményem szerint a jogalkotó alkotmányos mulasztásban van akkor, ha a jogszabály a határozat közlésének, a kézbesítéshez fűződő jogkövetkezmények beállításának időpontját nem jelöli meg, hiszen ezzel az ügyfél jogorvoslathoz való jogát csorbítja. Itt utalok továbbá arra, hogy a *jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1) bekezdése* szerint a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie, aminek a fentebb említett körben az R. nem felel meg.

Az Alkotmánybíróság a jogállamiság fontos alkotóelemeiként rögzíti a jogbiztonságot és a normavilágosságot egyaránt. A jogbiztonság megköveteli, hogy az állampolgárok jogait és kötelességeit a törvényben megszabott módon kihirdetett és bárki számára hozzáférhető jogszabályok rendezzék, s azt is, hogy tényleges lehetőségük legyen arra, hogy magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani.²⁹

Az Alkotmánybíróság praxisában előfordult az is, hogy az alkotmányellenesség a jogalkotó feladatának elmulasztásával (eljárásjogi szabályozási hiányosság folytán) úgy valósult meg, hogy a jogorvoslati jog gyakorlását nem biztosította, ezáltal alapjog érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciák hiányoztak. Ilyenkor az Alkotmánybíróság a mulasztás megállapításával felhívja a jogalkotót az alaptörvény-ellenesség megszüntetésére, ami álláspontom szerint jelen esetben úgy érhető el, ha szabályozza bizonyítási indítvány, vagy a Kkt. 21/A. §-a szerinti kimentés esetén azt, a közigazgatási bírságot kiszabó határozat

kézbcsítéséhez fűzőő jogkövetkezmények mikor állnak be, a határozat mikor tekinthető közöltnek.³⁰

Szombathely, 2015. augusztus 27. napján

30 22/1995. (III. 31.) AB határozat